

दानिएलचे पुस्तक — सत्याऐंशीवा क्रमांक

दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताचे उलगडणे: अॅडव्हेंटिस्ट इतिहासातील एक गहन प्रवास

Jeff Pippenger

2024-02-20

दहा कुमारींचा दृष्टांत अॅडव्हेंटिस्ट लोकांच्या अनुभवाचे चित्रण करतो.

“मत्तय 25 मधील दहा कुमारींचा दृष्टांतही अॅडव्हेंटिस्ट लोकांच्या अनुभवाचे चित्रण करतो.” द ग्रेट कॉन्ट्रव्हर्सी, 393.

मिलराइट अॅडव्हेंटिस्टांनी त्या दृष्टान्ताची अक्षरशः पूर्तता केली.

“दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताकडे माझे वारंवार लक्ष वेधले जाते; त्यांपैकी पाच शहाण्या आणि पाच मूर्ख होत्या. हा दृष्टांत अक्षरशः पूर्ण झाला आहे आणि होईल, कारण या काळासाठी त्याचा विशेष उपयोग आहे; आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाप्रमाणे, तो पूर्ण झाला आहे आणि काळाच्या समाप्तीपर्यंत वर्तमान सत्य म्हणून कायम राहील.” Review and Herald, August 19, 1890.

पहिल्या देवदूताच्या चळवळीचा इतिहास तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि दृष्टांताचा अंतिम केंद्रबिंदू हा आहे की कुमारिकांकडे तेल आहे की नाही, जे उत्तर पावसाचा संदेश आहे.

“दुष्टतेत, फसवणुकीत आणि भ्रमात, अगदी मृत्यूच्या सावलीत पडून असलेले—झोपलेले, झोपलेले—असे एक जग आहे. त्यांना जागे करण्यासाठी आत्म्याच्या वेदना कोण अनुभवत आहे? कोणता आवाज त्यांच्यापर्यंत पोहोचू शकेल? माझे मन भविष्यकाळाकडे नेले जाते, जेव्हा हा संकेत दिला जाईल, ‘पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यासाठी बाहेर या.’ परंतु काही जण आपल्या दिव्यांना पुन्हा भरता यावे म्हणून तेल मिळविण्यास उशीर करतील, आणि फार उशिरा त्यांना आढळेल की तेलाद्वारे ज्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे, तो स्वभाव हस्तांतरित करता येत नाही. ते तेल म्हणजे ख्रिस्ताचे नीतिमत्त्व होय. ते स्वभावाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि स्वभाव हस्तांतरित करता येत नाही. कोणताही मनुष्य दुसऱ्यासाठी ते सुरक्षित करू शकत नाही. प्रत्येकाने स्वतःसाठी पापाच्या प्रत्येक डागापासून शुद्ध केलेला स्वभाव प्राप्त केला पाहिजे.” Bible Echo, May 4, 1896.

दृष्टांतातील “तेल” हे “स्वभाव” दर्शविते, तसेच “ख्रिस्ताचे नीतिमत्त्व” ही दर्शविते. पवित्रीकृत स्वभाव केवळ त्यांच्यामध्येच उत्पन्न होतो जे देवाचे वचन ग्रहण करतात.

त्यांना तुझ्या सत्याद्वारे पवित्र कर; तुझे वचन सत्य आहे. योहान 17:17.

“तेल” हे देवाच्या आत्म्याचे संदेश देखील आहेत.

“देव जे संदेश आपल्याकडे पाठवितो ते आपण स्वीकारत नाही, तेव्हा त्याचा अपमान होतो. अशा प्रकारे तो आपल्या आत्म्यांत ओतू इच्छित असलेले सुवर्णतेल आपण नाकारतो, जे अंधकारात असलेल्यांना देण्यासाठी असते.” Review and Herald, July 20, 1897.

“तेल” म्हणजे देवाच्या वचनातील ते संदेश होत, जे ख्रिस्ताच्या धार्मिकतेच्या पवित्रीकरण करणाऱ्या उपस्थितीचे वहन करतात. दहा कुमारींच्या दृष्टांतात, जो हबक्कूक अध्याय दोन याचीही भविष्यवाणी आहे, मध्यरात्रीच्या हाकाचा संदेश—जो ख्रिस्ताच्या धार्मिकतेचा संदेश आहे—१८८८ च्या बंडखोरीत जोन्स आणि वॅगनर यांच्या संदेशाद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे.

“प्रभूने आपल्या महान दयेमुळे वॅगनर आणि जोन्स या एल्डर्सद्वारे आपल्या लोकांकडे अत्यंत मौल्यवान संदेश पाठविला. हा संदेश जगासमोर अधिक ठळकपणे उन्नत केलेल्या तारणहारास, संपूर्ण जगाच्या पापांसाठी दिलेल्या बलिदानास सादर करणारा होता. त्याने हमीदाराद्वारे विश्वासाने नीतिमान ठरविणे मांडले; त्याने लोकांना ख्रिस्ताची धार्मिकता स्वीकारण्याचे आमंत्रण दिले, जी देवाच्या सर्व आज्ञांच्या आज्ञापालनात प्रकट होते. अनेकांनी येशूकडून आपली दृष्टी हरविली होती. त्यांना त्यांच्या डोळ्यांचे त्याच्या दैवी व्यक्तिमत्त्वाकडे, त्याच्या गुणवत्तेकडे, आणि मानवकुळावरील त्याच्या अपरिवर्तनीय प्रेमाकडे वळविण्याची गरज होती. सर्व अधिकार त्याच्या हातात देण्यात आले आहेत, जेणेकरून तो मनुष्यांना समृद्ध वरदाने वाटू शकेल, आणि असहाय मानवी प्रतिनिधीस त्याच्या स्वतःच्या धार्मिकतेचे अमूल्य वरदान देऊ शकेल. हाच तो संदेश आहे, जो देवाने जगाला द्यावा अशी आज्ञा केली. हा तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे, जो मोठ्या आवाजाने घोषित केला जाणार आहे, आणि ज्यास त्याच्या आत्म्याच्या विपुल ओतण्याची साथ लाभणार आहे.” Testimonies to Ministers, 91.

हा संदेश उत्तरकालीन पावसाचा संदेश आहे.

“उत्तरकाळचा पाऊस देवाच्या लोकांवर पडणार आहे. स्वर्गातून एक सामर्थ्यशाली देवदूत खाली येणार आहे, आणि संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित होणार आहे.” Review and Herald, April 21, 1891.

जेव्हा ११ सप्टेंबर २००१ रोजी तो सामर्थ्यवान देवदूत उतरला, तेव्हा उत्तरवृष्टीचे थेंब पडू लागले आणि दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतात व हबक्कूक अध्याय दोनमध्ये दर्शविल्याप्रमाणे मिलराइटांचा इतिहास पुन्हा घडू लागला. तेव्हाच देवाच्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांनी देवदूताच्या हातातील पुस्तक खाल्ले, आणि तसे करताना त्यांना यिर्मयाच्या जुन्या मार्गाकडे परत नेण्यात आले, आणि अशा प्रकारे ते इशान्याचा कर्णा फुंकणारे पहारेकरी बनले. कर्ण्याचा इशारा हा लाओदीकियाचा संदेश होता, जो यश्याने मोठ्या आरोळीप्रमाणे दर्शविला आहे.

मोठ्याने हाक मार, अजिबात मितव्यय करू नकोस; आपला आवाज तुरईसारखा उंच कर, आणि माझ्या लोकांना त्यांचा अपराध दाखव, आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखव. यशया ५८:१.

पहिल्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या सुधारणा-चळवळीची सुरुवात “अंतकाळाच्या” वेळी होते. त्या बिंदूवर “ज्ञानाची वाढ” होते, जी त्या वेळी जिवंत असलेल्या पिढीची परीक्षा घेईल; परंतु हे केवळ ते ज्ञान औपचारिक संदेशरूपाने प्रकाशित झाल्यानंतरच घडते. त्यानंतर तो औपचारिक संदेश “सामर्थ्यवान” केला जातो, आणि त्या सामर्थ्यप्राप्तीचे चिन्ह म्हणजे एका देवदूताचे अवतरण होय. त्या देवदूताचे अवतरण हबक्कूकच्या विवादाची ओळख करून देते, आणि दोन वर्ग असा एक संदेश ओळखू लागतात की जो उत्तरवर्षाचा खरा संदेश किंवा त्याचा बनावट संदेश आहे. त्यानंतर विश्वासूजन देवाचे पहारेकरी बनतात, जे इशान्याचा कर्णा-नाद करणारा संदेश देऊ लागतात.

खरा तुतारीचा संदेश हबक्कूकाच्या दोन पट्ट्यांवर दर्शविलेल्या प्रकाशावर आधारित आहे. तो लाओदिकियाला दिलेला इशारा आहे, आणि देवाच्या लोकांच्या पापांची ओळख करून देणारा इशाराही आहे. वाद पहिल्या निराशेपर्यंत तीव्र होत जातो, तेव्हा एक वर्ग “उपहासकांची सभा” बनतो, आणि खऱ्या पहारेकऱ्यांना निराशेपूर्वी त्यांनी संदेशासाठी जो उत्साह प्रकट केला होता त्याकडे पुन्हा परतण्यास बोलाविले जाते. पहारेकरी परतल्यावर त्यांनी ओळखले की ते “विलंबाच्या काळात” आहेत, आणि जो संदेश अपयशी ठरला होता, तो प्रत्यक्षात पूर्ण होणार होता, परंतु देवाच्या क्रमाने. तो संदेश अल्प कालावधीत विकसित झाला (तरीही तो एक कालावधी होता), आणि जेव्हा तो संदेश येतो तेव्हा त्याचे प्रतिनिधित्व “मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा” संदेश म्हणून केले जाते, जो केवळ त्या संदेशाची वाढ आहे, ज्याला देवदूत खाली उतरल्यावर सामर्थ्य प्राप्त होऊ लागले होते.

संदेशाच्या आगमनाच्या वेळी, देवदूताच्या अवतरणाच्या वेळी पहारेकरीपदाची भूमिका स्वीकारलेल्यांमध्ये आणि नाकारणाऱ्यांमध्ये असलेली विभागणी पूर्णपणे सिद्ध झाली. ती विभागणी तो बिंदू ओळखते, ज्या ठिकाणी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का उमटविला जातो, देवदूत अवतरला तेव्हा सुरू झालेल्या उत्तरकाळच्या पावसावर ठेवण्यात आलेल्या “मोजमाप” शिवाय, उत्तरकाळचा पाऊस ओतला जाण्यापूर्वीच.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिकामोर्तबाच्या काळातील उत्तरवृष्टीचे मिलराईट्सचा इतिहास हे एक चित्रण आहे. त्या इतिहासात हबककूकचा वाद हा खऱ्या आणि खोट्या उत्तरवृष्टीच्या संदेशावर आधारित होता. पौल एका वर्गाची ओळख अशा लोकांप्रमाणे करतो की ज्यांना सत्यावर प्रेम आहे; आणि दुसऱ्या वर्गाची ओळख अशा लोकांप्रमाणे करतो की ज्यांच्याकडे सत्यावर प्रेम नसल्यामुळे, आणि त्यांनी एका “खोट्या” गोष्टीवर विश्वास ठेवला असल्यामुळे, त्यांना प्रबळ भ्रम प्राप्त होतो.

मिलराइट चळवळ ही सत्याच्या अशा विकासाचे प्रतिनिधित्व करते की जो “अंतकाळापासून” ज्ञान आणि सामर्थ्य यांत वाढत जातो, आणि “मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या” वेळी पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावापर्यंत पोहोचतो. मिलराइट चळवळीने काही विशिष्ट मार्गचिन्हे ओळखली, जी समांतर स्वरूपाची आहेत; जसे की “अंतकाळ”, संदेशाचे “औपचारिकीकरण” जे “ज्ञानवृद्धी” द्वारे दर्शविलेले आहे, संदेशाचे “सामर्थ्यप्राप्त होणे” ज्याची खूप एका देवदूताच्या खाली उतरण्याने केली जाते, “पहिली निराशा” जी दहा कुमारींच्या दृष्टांताची ओळख करून देते, पवित्र आत्म्याचा ओतप्रोत वर्षाव जो “मध्यरात्रीचा आक्रोश” म्हणून दर्शविला आहे, आणि त्यानंतर अंतिम “दुसरी निराशा”, जिथे एका व्यवस्थाकालीन दाराला “बंद” केले जाते आणि दुसरे व्यवस्थाकालीन दार “उघडले” जाते.

“देवाने प्रकटीकरण 14 मधील संदेशांना भविष्यवाणीच्या रेषेत त्यांचे स्थान दिले आहे, आणि पृथ्वीच्या या इतिहासाच्या समाप्तीपर्यंत त्यांचे कार्य थांबणार नाही. पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांचे संदेश अद्याप या काळासाठी सत्य आहेत, आणि जे यानंतर येते त्याच्याबरोबर ते समांतरपणे चालणार आहेत. तिसरा देवदूत मोठ्या आवाजाने आपला इशारा जाहीर करतो. ‘या गोष्टींनंतर,’ योहान म्हणाला, ‘मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून खाली येताना पाहिला; त्याच्याकडे महान सामर्थ्य होते, आणि पृथ्वी त्याच्या गौरवाने प्रकाशमान झाली.’ या प्रकाशनात, तिन्ही संदेशांचा प्रकाश एकत्रित झालेला आहे.” The 1888 Materials, 804.

मिलराइट चळवळ, जी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळींचे प्रतिरूप दर्शविते, ती दानियेल अध्याय आठ, वचने तेरा व चौदा, यांतील दोन हजार तीनशे वर्षे आणि दोन हजार पाचशे वीस वर्षे यांच्या भविष्यवाण्यांशी निगडित होती. “अंतकाळ” इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्याविरुद्ध देवाच्या संतापाच्या “सात काळांच्या” समाप्तीला आला. 1831 मध्ये मिलरच्या संदेशाचे औपचारिकीकरण, किंग जेम्स बायबलच्या निर्मितीनंतर दोनशे वीस वर्षांनी झाले.

“श्री. मिलर यांनी, इतर देशांत या संदेशामुळे प्रेरित झालेल्यांप्रमाणेच, प्रथम सार्वजनिक वृत्तपत्रे आणि पुस्तिकांमध्ये लिहून व प्रकाशित करून आपली नेमणूक पूर्ण करावी असे विचार केले. त्यांनी आपली मते प्रथम व्हरमॉंट टेलिग्राफ या बॅप्टिस्ट वृत्तपत्रात प्रकाशित केली, जे ब्रॅण्डन, व्हरमॉंट येथे मुद्रित होत असे. हे इ.स. 1831 साली झाले.” John Loughborough, The Great Second Advent Movement, 120.

तिसऱ्या देवदूताच्या “अंतकाळाच्या” चळवळीचा आगमन 1989 मध्ये झाले, 1863 च्या बंडापासून एकशे सव्वीस वर्षे पूर्ण झाल्यावर. “एकशे सव्वीस” हे “सात काळांचे” प्रतीक आहे. दोन्ही चळवळींची सुरुवात “सात काळांचे” परिपूर्तीने झाली.

तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीचा संदेश 1996 मध्ये औपचारिकरीत्या निश्चित करण्यात आला, जेव्हा *The Time of the End* या शीर्षकाच्या लेखमालेची निर्मिती झाली; ही लेखमाला *Our Firm Foundation* नावाच्या नियतकालिकात प्रकाशित झाली होती. हे लेख 1776 मधील Declaration of Independence नंतर दोनशे वीस वर्षांनी प्रकाशित झाले. या दोन्ही चळवळींचा संदेश त्या दोनशे वीस वर्षांच्या समाप्तीला आलेल्या संदेशाशी थेट संबंधित असलेल्या इतिहासानंतर दोनशे वीस वर्षांनी औपचारिकरीत्या निश्चित करण्यात आला.

“दोनशे वीस” ही संख्या, इ.स.पू. ६७७ मध्ये आरंभ झालेल्या यहूदाच्या दक्षिण राज्याविरुद्ध देवाच्या संतापाच्या “सात काळां” आणि इ.स.पू. ४५७ मध्ये आरंभ झालेल्या दानियेल अध्याय आठ, वचन चौदा येथील तेवीसशे वर्षांच्या प्रारंभ यांमधील संबंध (दुवा) दर्शविते. दोनशे वीस ही संख्या या दोन भविष्यवाण्यांना एकत्र जोडते, आणि या दोन भविष्यवाण्या अॅडव्हेंटिझमच्या पायाभूत वचनांमध्ये, म्हणजे दानियेल अध्याय आठ, वचने तेरा आणि चौदा, एकत्र सादर करण्यात आल्या होत्या. त्या वचनांमध्ये ख्रिस्ताने भविष्यसूचक रीतीने स्वतःचा परिचय “तो विशिष्ट पवित्र”

असा करून दिला; हा "Palmoni" या हिब्रू शब्दाचा अनुवाद आहे, ज्याचा अर्थ "अद्भुत गणनाकर्ता" असा होतो.

अद्भुत संख्या-निर्धारक दोन भविष्यवाणी-रेषांचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या त्या दोन दृष्टांतांची ओळख अगदी त्या दोन वचनांत करून देतो, ज्यांना सिस्टर व्हाईट अॅडव्हेंटिझमचा केंद्रीय स्तंभ म्हणून ओळखतात. प्रारंभबिंदूला प्रतीकात्मक दोनशे वीस वर्षांच्या दुव्याने 1844 मध्ये त्यांच्या परिपूर्तीच्या काळाशी जोडलेले आहे. हबक्कूक अध्याय दोन वचन वीसने समाप्त होतो; अशा रीतीने अद्भुत संख्या-निर्धारक "दोनशे वीस" या संख्येला वेगळ्या अभिव्यक्तीने चिन्हांकित करतो, कारण ते वचन त्या दिनांकास आरंभ झालेल्या प्रतिरूपीय प्रायश्चित्तदिनाचे एक प्रमुख वैशिष्ट्य दर्शविते.

परंतु परमेश्वर आपल्या पवित्र मंदिरात आहे; त्याच्या समोर सर्व पृथ्वीने निःशब्द राहावे. हबक्कूक 2:20.

अॅडव्हेंटिझमचा केंद्रस्थानी असलेला स्तंभ दर्शविणारे ते दोन भविष्यवाणीपर कालखंड, जे थेट अद्भुत संख्याकाराने सादर केले होते, ते दोनशे वीस वर्षांनी परस्पर जोडलेले आहेत; आणि येशूने (अद्भुत संख्याकाराने), जो नेहमी एखाद्या गोष्टीचा शेवट तिच्या आरंभाशी ओळखतो, त्यांच्या समाप्तीस २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी दोनशे वीस या संख्येद्वारे चिन्हांकित केले.

तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीप्रमाणेच पहिल्या देवदूताची चळवळही "अंतकाळाच्या वेळेस" (अनुक्रमे 1798 आणि 1989) आरंभ झाली, ज्या ठिकाणी लेवीयविवरण सहावीस मधील "सात वेळा" ओळखल्या जातात. दोन्ही इतिहासांतील पुढील मार्गचिन्ह दोनशे वीस वर्षांच्या समाप्तीने चिन्हांकित आहे; हेही "सात वेळा" यांचे एक भविष्यसूचक वैशिष्ट्य आहे, कारण त्या दोन दर्शनांचे (chazon आणि mareh) आरंभबिंदू दोनशे वीस वर्षांच्या अशा कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतात, जो त्यांना एकमेकांशी जोडतो.

इ.स. १६११ मध्ये किंग जेम्स बायबलची निर्मिती, व्हरमॉट टेलिग्राफ या वृत्तपत्रात प्रकाशित झाल्याप्रमाणे मिलरच्या संदेशाचे औपचारिक स्वरूप देणे, स्वातंत्र्याच्या जाहीरनाम्याची निर्मिती, आणि अवर फर्म फाउंडेशन या मासिकात *The Time of the End* चे प्रकाशन—हे सर्व प्रकाशने होती. दोन्ही दोनशे वीस वर्षांच्या कालखंडांच्या प्रारंभ आणि समाप्ती हे, ऐतिहासिक मार्गचिन्ह म्हणून, प्रकाशनाचे प्रतिनिधित्व करतात. "दोनशे वीस" ही संख्या एका भविष्यवाणीतील दुव्याचे प्रतीक आहे, आणि ही चारही प्रकाशने प्रकाशने असल्यामुळे परस्पर जोडलेली आहेत; तसेच त्यांच्या त्यांच्या इतिहासांमध्ये "ज्ञानवृद्धी" म्हणून दर्शविलेल्या संदेशामुळेही ती एकमेकांशी संबंधित आहेत.

इ.स. १६११ मधील बायबल हे स्वर्गीय दरबारांतून मानवजातीपर्यंत सुवार्तेच्या संप्रेषणाचे प्रतिनिधित्व करते. मिलरचा संदेश हा कालविषयक भविष्यवाण्यांच्या संदर्भात स्थापित करण्यात आला होता, आणि हबक्कूकच्या दोन पवित्र आलेखांमुळे हे सहज ओळखता येते की मिलरचा संदेश इतिहासाच्या रेषांद्वारे चित्ररूपाने दर्शविण्यात आला होता. "व्हरमॉट" याचा अर्थ "हिरवा पर्वत" असा होतो, आणि प्रेरित प्रकाशनानुसार "हिरवा" हे विश्वासाचे प्रतीक आहे.

"या स्वप्नाने मला आशा दिली. हिरव्या दोऱ्याने माझ्या मनात विश्वासाचे प्रतीक दर्शविले, आणि देवावर विश्वास ठेवण्यातील सौंदर्य व साधेपणा माझ्या आत्म्यास उलगडू लागले." Christian Experience and Teachings, 28.

मिलरचा संदेश विश्वासू मंडळीमधून औपचारिक रीतीने मांडला व जाहीर केला गेला, कारण अंतिम दिवसांत "पर्वत" म्हणजे "मंडळी" होय.

आणि शेवटच्या दिवसांत असे घडेल, की परमेश्वराच्या घराचा पर्वत पर्वतांच्या शिखरावर स्थापन केला जाईल, आणि तो डोंगरांपेक्षा उंच केला जाईल; आणि सर्व राष्ट्रे त्याच्याकडे प्रवाहित होतील. आणि अनेक लोक जातील व म्हणतील, या, आपण परमेश्वराच्या पर्वतावर, याकोबाच्या देवाच्या घरात जाऊ या; आणि तो आम्हांस आपल्या मार्गाविषयी शिकवील, आणि आपण त्याच्या वाटांनी चालू; कारण सियोनमधून व्यवस्था प्रकट होईल, आणि परमेश्वराचे वचन यरुशलेमहून. यशया 2:2, 3.

मिलरचा औपचारिकरीत्या मांडलेला परीक्षेचा संदेश विश्वासू मंडळीपासून उद्भवला; आणि The Telegraph हे प्रकाशन, King James Bible प्रमाणेच, स्वर्गातून आलेल्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करते; कारण "telegraph" हा शब्द, जो दोन ग्रीक शब्दांपासून बनलेला आहे, दूरवरून आलेला संदेश असा अर्थ दर्शवितो. पहिला शब्द (tele) याचा अर्थ "दूरस्थ किंवा दूरवरचा" असा आहे, आणि दुसरा शब्द (grapho), "लिहिणे किंवा नोंद करणे." हे दोन्ही एकत्रितपणे "दूरवर लिहिणे किंवा प्रसारित करणे" असा अर्थ देतात. इ.स. १६११ मध्ये, King James Bible च्या निर्मितीद्वारे देवाने आपला संदेश स्वर्गातून प्रसारित केला; आणि दोनशे वीस वर्षांच्या शेवटी, १८३१ मध्ये Vermont Telegraph मध्ये प्रथम औपचारिकरीत्या मांडलेला मिलरचा संदेशही देवाचा संदेश स्वर्गातून प्रसारित करित होता. तो संदेश म्हणजे "ज्ञानवृद्धी" होय, जी १७९८ मध्ये "अंतकाळाच्या समयी" उघडण्यात आली, आणि जिने पुढे त्या पिढीसाठी तीन-टप्प्यांची परीक्षेची प्रक्रिया उत्पन्न केली. तो इतिहास Future for America च्या इतिहासाचा प्रतिरूप होता.

१७७६ मधील स्वातंत्र्यघोषणा ही प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वी-पशूच्या आरंभावाचे प्रतिनिधित्व करते. ती संयुक्त संस्थानांच्या प्रारंभाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि असे करताना संयुक्त संस्थानांच्या अंतकाळी स्वातंत्र्यावर येणाऱ्या मर्यादेची ओळख करून देते. Future for America हा संदेश (जसे त्या नावावरून सूचित होते), स्वातंत्र्यघोषणेच्या प्रकाशनाद्वारे आरंभी प्रतिरूपित केलेल्या समाप्तीची ओळख करून देतो. दोनशे वीस वर्षांनी, १९९६ मध्ये, The Time of the End हे मासिक निर्माण केलेल्या सेवाकार्याला, पूर्वी Future for America असे नाव देण्यात आलेली कायदेशीर संस्था प्राप्त झाली. त्या वर्षी, Our Firm Foundation नावाच्या प्रकाशनात प्रसिद्ध झालेल्या लेखांपासून बनलेले The Time of the End हे मासिक प्रकाशित करण्यात आले.

फ्यूचर फॉर अमेरिका या सेवाकार्याचे नाव स्वातंत्र्याच्या जाहीरनाम्याच्या इतिहासाला उद्देशून आहे, कारण त्या प्रकाशनाने संयुक्त संस्थानांच्या आरंभास चिन्हांकित केले; आणि येशू नेहमी आरंभाच्या साहाय्याने अंताचे चित्रण करतो. त्या प्रकाशनाचे शीर्षक, The Time of the End, हे १९८९ मधील "अंतकाळाची वेळ" यालाही उद्देशून आहे, तसेच मिखाएल उठून उभा राहतो तेव्हा कृपाकालाच्या समाप्तीलाही उद्देशून आहे. त्या प्रकाशनातील औपचारिकरीत्या मांडलेला संदेश (Daniel eleven, verse forty through forty-five) १९८९ मध्ये (अंतकाळाची वेळ) सोव्हिएत संघाच्या पतनाने उघड करण्यात आला; आणि जे वचने उघड करण्यात आली ती इतिहासाचा असा एक क्रम सादर करतात, जो १९८९ पासून पुढे सरकत बाराव्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनापर्यंत पोहोचतो, जिथे मिखाएल उठून उभा राहणे आणि मानवी कृपाकाल समाप्त होणे ओळखले जाते.

इ.स. १७७६ मध्ये Declaration of Independence प्रकाशित झाल्यापासून ते The Time of the End मासिकाच्या प्रकाशनापर्यंत नेमके दोनशे वीस वर्षे होतात, आणि आरंभ व समाप्ती हे दोन्ही एकाच भविष्यवाणीविषयक विषयांना संबोधित करतात. The Time of the End चे प्रकाशन, पूर्वी Our Firm Foundation या प्रकाशनात लेखरूपाने प्रथम प्रकाशित झालेल्या अध्यायांपासून संकलित करण्यात आले होते, आणि ते या भविष्यवाणीविषयक सत्याचे प्रतिनिधित्व करते की मिलराईट चळवळीच्या पायाभूत सत्यांना (जे "our firm foundation" आहे) धरून न ठेवल्यास, १९८९ मधील "time of the end" येथे झालेली "increase of knowledge" समजणे अशक्य आहे.

"शेवटचा काळ" असे दर्शविण्यात आलेला मार्गचिन्ह, आणि पहिल्या व तिसऱ्या देवदूतांच्या चळवळींच्या समांतर इतिहासांत संदेशाच्या "औपचारिक रचनेचे" प्रतिनिधित्व करणारे मार्गचिन्ह—या दोन्हीमध्ये लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील "सात काळ" हे भविष्यवाणीतील घटक अंतर्भूत आहेत. या समांतर इतिहासांतील पुढील मार्गचिन्ह म्हणजे संदेशाचे सामर्थ्यीकरण होय, जे ११ ऑगस्ट १८४० रोजी प्रकटीकरण दहा मधील देवदूताच्या अवतरणाने, किंवा ११ सप्टेंबर २००१ रोजी प्रकटीकरण अठरा मधील देवदूताच्या अवतरणाने चिन्हित झाले. प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायातील दुसऱ्या धिक्काराची पूर्तता झाल्याने प्रकटीकरण दहा मधील देवदूत खाली आला, आणि प्रकटीकरणाच्या दहाव्या अध्यायातील तिसऱ्या धिक्काराची पूर्तता झाल्याने प्रकटीकरण अठरा मधील देवदूत खाली आला.

समांतर इतिहासांत, देवदूत खाली उतरतो त्या क्षणी उत्तरवर्षा “शिंपडू” लागते. त्या बिंदूवर, भाकीत केलेल्या घटनेच्या पुष्टीकरणामुळे संदेश “सामर्थ्यसंपन्न” होतो. मिलेराइटांसाठी, प्रकटीकरण अध्याय नऊ, वचन पंधरा येथील दुसऱ्या धिक्कारातील इस्लामच्या कालभविष्यवाणीची पूर्तता म्हणून, ऑटोमन प्रभुत्वाचा अंत हा तो प्रसंग होता. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीसाठी, “राष्ट्रांचा क्रोध” हा तो प्रसंग होता—प्रकटीकरण दहा, वचन सात येथील सातव्या तुतारीच्या काळातील तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामविषयक भविष्यवाणी—जिची पूर्तता न्यूयॉर्क शहरातील महान इमारती पाडल्या गेल्या तेव्हा झाली.

समांतर इतिहासांतील प्रत्येक प्रमुख वाटचिन्हाचा अद्भुत संख्या मोजणाऱ्याच्या कार्याशी थेट संबंध आहे; तोच दोन दर्शनांतील परस्परसंबंधावर आपली मुद्रा ठेवतो—ती दर्शने अनुक्रमे तेवीसशे वर्षे आणि दोन हजार पाचशे वीस वर्षे यांचे प्रतिनिधित्व करतात. देवदूताच्या अवतरणावेळी उभे केलेले भविष्यवाणीचे पहारेकरी इशाऱ्याचा रणशिंग फुंकतात; त्या इशाऱ्यात लाओदिकीया यांस दिलेला संदेश समाविष्ट आहे, जो 1856 मध्ये “सात वेळा” या अधिक महान प्रकाशाच्या उलगडण्याशी थेट जोडलेला होता. हबक्कूकच्या दोन फलकांचे वाटचिन्ह—जे 1843 आणि 1850 च्या पायोनियर चार्ट्‌सद्वारे दर्शविले जाते, आणि जे दोन्हीही “सात वेळा” यांचे दृश्यरूपाने प्रतिनिधित्व करतात—प्रत्येक समांतर इतिहासात देवदूताच्या अवतरण आणि “पहिल्या निराशा” यांच्या दरम्यान प्रकट झाले.

“विलंबकाळ” याचा वाटखून 1843 मधील अपयशी भाकीताशी थेट जोडलेला आहे; आणि ते भाकीत दोन हजार तीनशे वर्षे तसेच दोन हजार पाचशे वीस वर्षे या दोन्ही कालखंडांच्या पूर्णतेविषयीचे होते. “मध्यरात्रीची हाक” हा संदेश या भविष्यसूचक काळाच्या त्या दोन कालखंडांच्या लवकरच येऊ घातलेल्या पूर्णतेची ओळख होता. शेवटच्या वाटखुणीवरील बंद झालेला व्यवस्थात्मक “दरवाजा” या दोन्ही भविष्यसूचक कालखंडांच्या पूर्णतेची ओळख करून देतो, आणि सातवा अथवा जुबिलीचा कर्णा कोठे निनाद लागतो हे दर्शवितो. प्रत्येक इतिहासातील प्रत्येक वाटखून “सात वेळा” यांच्याशी थेट जोडलेली आहे, आणि “सात वेळा” हा त्या धाग्याचे प्रतिनिधित्व करतो जो दोन्ही इतिहासांना एकत्र बांधतो; आणि हे दोन्ही इतिहास उत्तरवर्षावाचा संदेश दर्शवितात.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात चालू ठेवू.

“जे वचनावर अडखळतात, आज्ञाभंग करणारे आहेत,’ त्यांच्यासाठी ख्रिस्त अडथळ्याचा खडक आहे. परंतु ‘ज्या दगडाला बांधकाम करणाऱ्यांनी नाकारले, तोच कोपऱ्याचा शिरोभागी दगड झाला आहे.’ नाकारलेल्या त्या दगडाप्रमाणे, ख्रिस्ताने आपल्या पृथ्वीवरील कार्यकाळात उपेक्षा आणि अत्याचार सोसले. तो ‘मनुष्यांकडून तुच्छ लेखिला गेलेला व नाकारलेला, दुःखांचा मनुष्य आणि शोकाशी परिचित होता: ... तो तुच्छ मानला गेला, आणि आम्ही त्याला काही मोल दिले नाही.’ यशया 53:3. परंतु तो महिमामन्वित होण्याची वेळ जवळ आली होती. मृतांतून पुनरुत्थानाद्वारे तो ‘सामर्थ्याने देवाचा पुत्र’ म्हणून घोषित होणार होता. रोमकरांस 1:4. त्याच्या दुसऱ्या आगमनावेळी तो स्वर्ग व पृथ्वीचा प्रभू म्हणून प्रकट होईल. जे आता त्याला क्रूसावर खिळणार होते, ते त्याचे महात्म्य ओळखतील. संपूर्ण विश्वापुढे नाकारलेला दगड कोपऱ्याचा शिरोभागी दगड होईल.”

“आणि ‘ज्यावर तो पडेल, त्याला तो चुरडून चूर्ण करून टाकील.’ ज्यांनी ख्रिस्ताला नाकारले, त्या लोकांना लवकरच त्यांचे नगर व त्यांचे राष्ट्र नष्ट झालेले पाहावे लागणार होते. त्यांचा वैभवभंग होणार होता, आणि वाऱ्यासमोरच्या धुळीसारखे ते विखुरले जाणार होते. आणि यहुद्यांचा नाश करणारे ते काय होते? तोच तो खडक होता, ज्यावर त्यांनी बांधले असते, तर तो त्यांचा सुरक्षित आधार ठरला असता. ती देवाची तुच्छ मानलेली कृपा होती, झिडकारलेले नीतिमत्त्व होते, उपेक्षित दया होती. मनुष्यांनी स्वतःला देवाच्या विरोधात उभे केले, आणि जे काही त्यांच्या तारणासाठी झाले असते, तेच त्यांच्या नाशास कारणीभूत झाले. देवाने जीवनासाठी जे काही नेमून दिले होते, तेच त्यांना मृत्यूस कारणीभूत ठरले. यहुद्यांनी ख्रिस्ताला क्रूसावर खिळले, त्यात यरुशलैमच्या विनाशाचे बीजच अंतर्भूत होते. कलवरीवर सांडलेले रक्त हेच ते ओझे होते, ज्याने त्यांना या जगासाठी आणि येणाऱ्या जगासाठीही विनाशाच्या अधःपातात बुडवून टाकले. तसेच त्या महान अंतिम दिवशी होईल, जेव्हा देवाच्या कृपेचा नकार देणाऱ्यांवर न्याय येऊन पडेल. ख्रिस्त, जो त्यांच्यासाठी अडखळण्याचा खडक आहे, तो त्यांना मग सूड घेणाऱ्या पर्वताप्रमाणे प्रकट होईल. त्याच्या मुखमंडलाचे तेज, जे नीतिमानांसाठी जीवन आहे, ते दुष्टांसाठी भस्म

करून टाकणारी आग ठरेल. कारण प्रेम नाकारले गेले, कृपा तुच्छ मानली गेली, म्हणून पापी नाश पावेल.”

“अनेक दृष्टांत व वारंवार दिलेल्या इशाऱ्यांद्वारे येशूने देवाच्या पुत्रास नाकारण्याचा यहुद्यांवर काय परिणाम होईल हे दाखवून दिले. या शब्दांद्वारे तो प्रत्येक युगातील त्या सर्वांना संबोधित करीत होता जे त्याला आपला उद्धारकर्ता म्हणून स्वीकारण्यास नकार देतात. प्रत्येक इशारा त्यांच्यासाठी आहे. अपवित्र झालेले मंदिर, आज्ञाभंग करणारा पुत्र, खोटे मळेकर, तुच्छतापूर्वक वागणारे बांधकाम करणारे—यांना प्रत्येक पाप्याच्या अनुभवात समांतर प्रत्यय येतो. जोपर्यंत तो पश्चात्ताप करीत नाही, तोपर्यंत ज्याचा संकेत त्यांनी पूर्वीच दिला होता तोच विनाश त्याचा होईल.” द डिझायर ऑफ एजेस, 599, 600.